

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/41/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317010707
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8317010707.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Moniky Halkociovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29.01.2020, v trestnej veci proti obžalovanému P. Q. T. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/121/2017 zo dňa 11.02.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku s poukazom na § 10 ods. 2 Tr. zákona trestnú vec obžalovaného P. Q. T., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom F. XXXX/XX, M., pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- dňa 01.10.2014 v čase okolo 16.30 hod. pred vchodom do bytového domu na ul. X. č. X v M. po predošlej slovnej výmene názorov P. Q. T. sotil a udrel rukou do hlavy H. J., na čo obaja spadli na zem, kde sa navzájom udierali rukami a kopali do rôznych častí tela, v tom P. Q. T. fyzicky napadli F. J. a Y. J., ktorí prišli synovi H. J. na pomoc, udreli P. Q. T. do zátylku hlavy, ťahali za ruky a odev preč, na to P. Q. T. fyzicky napadol F. J. a Y. J., ktorých opakovane udrel rukou do ich tváre a vo vzájomnom fyzickom napádaní pokračovali tak, že F. J., H. J. a P. Q. T. sa navzájom držali za ruky, odev a okolo krku, pritom sa udierali rukami a naťahovali za odev a Y. J. opakovane udrela s kabelkou po chrbte a hornej časti tela P. Q. T., ktorého následne uhryzla do ukazováka ľavej ruky, pričom H. J. v dôsledku konania P. Q. T. utrpel zranenia, a to zlomeninu pately vpravo bez posunu úlomkov (bočno-distálna časť jabĺčka) s odreninou nad Patelou, pohmoždenie hlavy v spánkovej oblasti vľavo ľahkého stupňa, odreniny v oblasti lakťa a predlaktia vpravo, ktoré si vyžiadali predpokladanú dobu liečenia a práceneschopnosti 56 - 70 dní, počas ktorej bol obmedzený v obvyklom spôsobe života,

postúpil Okresnému úradu v Humennom, pretože nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal Okresný úrad v Humennom prejednať ako priestupok.

Proti tomuto uzneseniu, v zákonom stanovenej lehote, podal písomne odôvodnenú sťažnosť okresný prokurátor. V písomných dôvodoch sťažnosti po rekapitulácii výroku sťažnosťou napadnutého uznesenia ako aj podstatných dôvodov, ktoré viedli okresný súd k záveru, že v uznesení opísanom konaní obžalovaného, ktorého sa mal dopustiť obžalovaný, je na mieste toto posúdiť alebo odstúpiť na prejednanie v rámci priestupku podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku uviedol, že predmetné rozhodnutie okresného súdu a jeho postup, ktorý mu predchádzal, považuje prokurátor za nezákonné. Nesúhlasí s tým opierajúc sa o výsledky vykonaného dokazovania, hlavne závery znaleckého posudku, aby prokurátor v konaní nepreukázal mechanizmus a moment vzniku zranenia, ktorý by zodpovedal pádu na koleno poškodeného tak, aby bolo možné bez akýchkoľvek pochybností vysloviť, že ho zavinil

práve svojim konaním obžalovaný. K tomu prokurátor zdôrazňuje závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, z ktorého vyplýva, že poranenie kolena vzniklo poškodenému v dôsledku pádu na tvrdú podložku, pričom tento záver ešte umocňujú aj odreniny kože v oblasti kolena. Preto, pokiaľ tvrdí, že prokurátor nepreukázal, v ktorom konkrétnom momente vzniklo poškodenému konkrétne zranenie, toto tvrdenie súdu vyznieva zvlášť, pretože podľa jeho názoru, je v situácii, keď poškodený pri vzájomnom naťahovaní sa s útočníkom utrpí viacero úderov, je prakticky technicky nemožné stanoviť, ktorou z nich mu bolo spôsobené aké konkrétne poranenie. V tejto súvislosti preto nesúhlasí s tým, ak súd považuje za preukázaný spôsob pádu poškodeného na zem vykonaným dokazovaním, považuje pád na chrbát, čo je v absolútnom rozpore s vykonaným dokazovaním. Obhajoba obvineného je zjavne tendenčná a má snahu zahmlievať presný priebeh fyzického ataku poškodeného s cieľom vyhnúť sa zodpovednosti za svoje protiprávne konanie. Okresný súd sa teda nevysporiadal s tým, že poškodený presne, jasne a opakovane tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom popísal moment a mechanizmus vzniku zranenia, ktorý plne korešponduje so závermi znaleckého dokazovania. Napokon znalec sa stotožnil aj s verziou poškodeného, že pichľavú bolesť v kolene pocítil až následne s odstupom času, čo vzhľadom na emocionálne vypätie v okamihu incidentu je úplne pochopiteľný a prirodzený jav. Záver súdu, že poškodený nemohol byť sotený obžalovaným nie je možné oprieť ani o výpovede svedkov U. F. a O. O., z výpovede ktorých vyplýva, že samotný incident medzi obžalovaným a poškodeným sledovali až od momentu, kedy obžalovaný začal zápasíť s rodičmi poškodeného. Pričom tento prvotný atak, následkom ktorého malo byť spôsobené zranenie poškodenému, nevideli ani priami svedkovia samotného incidentu Y. J. a F. J.. Má za to, že nielen v prípravnom konaní, ale i v konaní pred súdom bez podstatných pochybností bolo preukázané, že zranenia poškodeného H. J. boli spôsobené obžalovaným P. T. a to pri jeho prvotnom fyzickom kontakte s poškodeným, ktorého chytil za odev a následne ho sotil na zem, pričom cieľom poškodeného nebolo vyvolať fyzicky konflikt s obžalovaným, ale tento ako rodič sa domáhal vstupu do bytového domu. Naopak, obžalovaný došiel na miesto incidentu s vopred uváženým zámerom styku s poškodeným, s jeho manželkou, sestrou obžalovaného zabrániť. Napokon opäť poukázal na to, že výpoveď poškodeného je v plnom rozsahu potvrdzovaná vo veci vykonaným znaleckým dokazovaním, pokiaľ ide o mechanizmus vzniku poranenia, pričom znalec vychádzal najmä z lekárskej správ o zraneniach poškodeného zachytených bezprostredne po incidente s poškodeným. Aj napriek tomu, že v danom prípade zjavne išlo o vyhrotený rodinný vzťah, ktorý mal nesporný podiel na vzniku incidentu obžalovaného s poškodeným, nemožno konanie obžalovaného hodnotiť z hľadiska trestnoprávneho ako konanie nepatrnej závažnosti, resp. ako konanie, ktoré by mohlo byť posúdené iba ako priestupok, ale dané konanie napĺňa znaky trestnej činnosti, preto navrhol Krajskému súdu v Prešove, aby vyhovel tejto sťažnosti, zrušil uznesenie Okresného súdu Humenné a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti potom postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie napadnutému výroku uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora nie je dôvodná.

V konaní pred okresným súdom boli vykonané dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutom na spravodlivé rozhodnutie. Z dôvodov napadnutého uznesenia vyplýva, ktoré dôkazy boli pred súdom prvého stupňa vykonané, ako aj to, ktoré skutočnosti z jednotlivých dôkazov vyplynuli. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva aj skutočnosť, ako okresný súd jednotlivé dôkazy hodnotil. V tomto smere sú dôvody napadnutého uznesenia podrobné, a preto na tieto krajský súd aj poukazuje.

Proti rozsahu dokazovania vo svojej sťažnosti okresný prokurátor, ako aj vo svojich vyjadreniach k sťažnostným námietkam prokurátora jednak obžalovaný, taktiež obhajca obžalovaného, ale aj splnomocnený zástupca poškodeného, napokon nič nenamietali a považujú ho za dostačujúce. Okresný prokurátor však nesúhlasí s tým, rovnako tak aj splnomocnený zástupca poškodeného ako prvostupňový súd vykonané dôkazy hodnotil.

V tomto smere krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil, že okresný súd riadne a v náležitom rozsahu vykonal dokazovanie a z jeho obsahu vyvodil vecne správne skutkové a v nadväznosti na to aj právne závery, čo sa následne odrazilo aj v správnosti výroku sťažnosťou napadnutého uznesenia.

Krajský súd sa preto následne sústredil len na reakciu na sťažnostné námietky okresného prokurátora, ktoré vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu boli právne relevantné a to aj vo vzťahu k ustálenému skutkovému stavu.

Z vykonaného dokazovania, podľa názoru krajského súdu, nie je možné bez rozumných pochybností prijať verziu spôsobu vzniku zranenia - mechanizmu jeho vzniku z hľadiska príčin, ktoré k nemu viedli - tak ako ju opisuje poškodený H. J..

Prvom rade je potrebné uviesť, na čo správne poukázal aj okresný súd, že výpoveď poškodeného vo vzťahu k okolnostiam (príčinám), za akých mal spadnúť na zem, sa v podstatných skutočnostiach rozhodných pre ustálenie skutkových okolností menila, prispôbovala sa vykonanému dokazovaniu - výsledkom znaleckého dokazovania - z odboru zdravotníctva, odvetvie chirurgia a traumatológia, znalca P. T. X., kde znalec opisoval možný mechanizmus vzniku diagnostikovaných zranení poškodeného, vrátane doplnku k jeho znaleckému posudku.

Poškodený totižto najsamprv v trestnom oznámení uviedol, že dňa 01.10.2014 na č. I. 2, že obžalovaný ho bez akéhokoľvek varovania udrel jedenkrát päťou do oblasti ľavého spánku, potom ho sotil do steny a on dôsledkom toho stratil rovnováhu a spadol na železné rošty, ktoré sú vedľa vchodu do bytového domu.

Následne v rámci procesného postavenia poškodeného vo svojej výpovedi 03.02.2015, vrátane svojej výpovede v procesnom postavení opäť poškodeného dňa 10.11.2015, už neuvádzal, aby bol najsamprv udretý päťou obžalovaným do tváre, ale poukázal na to, že spolu zápasili pri vstupe do bytového domu vo vchode v priestoroch vstupu do vchodu, kde ho následne mal obžalovaný chytiť oboma rukami za vetrovku a strhnúť prudko na zem, kde spadol na zem a ležal na chrbte a to v priestore, kde sú železné rošty, ktoré zakrývajú šachtu do pivnice. T. ho mal hodiť na tieto železné rošty, pritom ležal na chrbte, keď k nemu pristúpil, kopal nohami do jeho rôznych častí tela, pričom má za to, že uvedené zranenie, ktoré mu bolo diagnostikované, mu spôsobil s najväčšou pravdepodobnosťou obžalovaný v momente, keď ležal na zemi, kde on bol schúlený do kľbka a mal ho zasiahnuť týmito kopmi aj do oblasti nôh a teda kolena. Na tejto verzii opisu vzniku zranenia potom trval aj pri rekonštrukcii samotného prípadu, kde opísal názorne, že najsamprv padol na chrbát a potom, keď ležal na zemi, tak doňho obžalovaný kopal. Trval na tom aj napriek upozorneniu vyšetrovateľa, že zo znaleckého posudku vyplýva, vrátane jeho doplnku - ako najpravdepodobnejšia príčina vzniku týchto zranení pád na tvrdú plochu na zem.

Napokon na hlavnom pojednávaní už prispôbiac sa záverom znaleckého posudku a príčine možného vzniku zranenia, kde znalec za najpravdepodobnejšiu príčinu vzniku tohto zranenia, ako už bolo skôr uvedené, považoval pád na zem, uviedol, že ho okrem iného obžalovaný sotil a to tak, že spadol dopredu na ruky a na kolena, na kovový rošt, ktorý je vedľa vchodu do bytovej jednotky.

Opierajúc sa o vykonané dokazovanie, závery znaleckého dokazovania, výpoveď obžalovaného, ktorá bola v podstatných skutočnostiach týkajúcich sa vzniku samotného konfliktu, okolnosti, za ktorých malo dôjsť k vzájomnému sácaniu sa obžalovaného a poškodeného v priestoroch vstupu do vchodu, a vykonanej rekonštrukcie prípadu, konzistentná má krajský súd za to, že potom, čo sa chcel poškodený dostať do vchodu bytového domu, kde v tom čase sa zdržiavala jeho manželka s jej maloletým dieťaťom a obžalovaný sa mu v tom snažil zabrániť - tak poškodený chcel „prekíznuť“ z ľavej strany zo svojho pohľadu a z pohľadu obžalovaného z pravej strany, ktorý bol k nemu vtedy pri otvorení dverí do vchodu už natočený skoro čelom, v snahe obísť obžalovaného a „prekíznuť“ popri ňom, kde obžalovaný mu vlastným telom, ale aj oboma rukami rozťahnutý pred sebou bránil v vstupe do vchodu, potiahol (strhol) oboma svojimi rukami za ramená obžalovaného, na čo obžalovaný stratil rovnováhu a spoločne s poškodeným spadli na zem tak, že poškodený spadol na pravú stranu tela a súčasne naňho aj obžalovaný - kedy s najväčšou pravdepodobnosťou došlo k spôsobeniu zranenia - diagnostikovaného u poškodeného.

Za danej situácie nie je možné bez rozumných pochybností klásť za vinu obžalovanému, že bezprostrednou príčinou vzniku zranenia poškodeného bolo práve jeho konanie, keďže jeho strata rovnováhy pádom na poškodeného bola vyvolaná jeho predchádzajúcim potiahnutím za rameno, resp. tričko obžalovaného.

Podľa názoru krajského súdu bez existencie ďalších už vykonaných dôkazov, pričom už teraz sa javí, že ani nie sú k dispozícii ďalšie dôkazy, ktoré by mohli byť podstatné pre ustálenie skutkového stavu, ktoré by aj bolo možné vykonať, je túto dôkaznú núdzu vo vzťahu k bezprostrednej príčine vzniku zranenia poškodeného potrebné vykladať v prospech obžalovaného - v súlade so zásadou „in dubio pro reo“ - v pochybnosti v prospech páchatela.

Za danej situácie preto krajský súd považuje rozhodnutie okresného súdu, ktorý postúpil posudzovanú trestnú vec obžalovaného na prejednanie inému orgán, ktorý by ho mohol posúdiť ako priestupok - za vecne správne a zákonu zodpovedajúce tak, ako to predpokladá ustanovenie § 280 ods. 2 Tr. poriadku.

Následne si krajský súd v celom rozsahu osvojil argumentáciu okresného súdu vo vzťahu k hodnoteniu ustáleného konania obžalovaného z hľadiska aplikácie materiálneho korektívu a teda intenzity závažnosti konania, ktorý mal svojim správaním porušiť záujem spoločnosti na riadnom občianskom spolunažívaní tak, ako to predpokladá ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zákona vo vzťahu k možnému posúdeniu konania obžalovaného ako prečin výtržníctva podľa § 364 Tr. zákona, keďže možné naplnenie skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona ako už bolo skôr uvedené, vykonaným dokazovaním, nebolo bez pochybností preukázané.

V posudzovanom prípade bolo na mieste prihliadať na príčiny vzniku konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným, spôsob správania sa poškodeného na začiatku incidentu, kedy odmietol opustiť priestor vchodu a nerešpektoval výzvy obžalovaného, aby od svojho správania upustil, keďže sa domáhal stretnutia s maloletým synom v čase a mieste, s ktorým jeho bývalá manželka (matka dieťaťa) nesúhlasila a po predchádzajúcich skúsenostiach s ním, kedy mala byť v minulosti fyzicky napadnutá nielen ním, ale aj príslušníkom jeho rodiny. Obžalovaný ako brat jeho manželky a syn matky majiteľky bytu a spoločných priestorov, v ktorých sa v tom čase zdržiavala jeho bývalá manželka a maloletý syn, do ktorých chcel bez jej predchádzajúceho súhlasu vstúpiť a stretnúť sa s maloletým bez súhlasu matky, mal právo poškodeného upozorniť, že si to neprajú, a preto sa mohol pokúsiť neumožniť mu vstup do vchodu čo sú okolnosti prípadu svedčiace v prospech obžalovaného pri hodnotení závažnosti jeho konania z hľadiska kritérií opísaných a citovaných okresným súdom v ustanovení § 10 ods. 2 Tr. zákona.

Na záver nad rámec uvedeného v reakcii na sťažnostné námietky okresného prokurátora krajský súd len konštatuje, že hodnotenie dôkazov tak, ako boli vykonané na hlavnom pojednávaní, a ktoré sa preniesli z prípravného konania na hlavné pojednávanie je možné považovať za hodnotenie vytrhnuté z kontextu všetkých dôkazov tak ako boli produkované, hlavne jeho záverov o tom, že výpoveď poškodeného bola konzistentná a totožná od začiatku od prípravného až po hlavné pojednávanie a že to táto v logických súvislostiach potom nadväzovala aj na závery znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctva ohľadom príčin vzniku samotného zranenia poškodeného. Krajský súd totižto len v stručnosti opäť považuje za potrebné zdôrazniť, že poškodený svojimi výpoveďami pred výpoveďou na hlavnom pojednávaní hľadal spôsob, ako opísať možný vznik zranenia, keďže zo samotného vykonaného dokazovania a aj priebehu samotného incidentu vyplynulo, že sám si vlastne ani neuvedomoval, kedy mohlo dôjsť k samotnému zraneniu, keďže tento incident potom trval aj jeho napádaním obžalovaného spolu s jeho rodičmi.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd považoval rozhodnutie okresného súdu za zákonné a dôvodné a dôvody okresného prokurátora uvedené v sťažnosti za nedôvodné, preto ich podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku ako také zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.